

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/456/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211606
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113211606.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s. r. o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČ: 264 29 705, zastúpeného spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni : G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. D. XX, XXX XX M. T., v konaní o zaplatenie sumy 798,87 Eur s príslušenstvom, o čiastočnom späťvzátí návrhu učenom navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/244/2013-43 zo dňa 10. novembra 2014 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/244/2013-43 zo dňa 10. novembra 2014, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie návrhu na začatie konania učené navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/244/2013-43 zo dňa 10. novembra 2014, týkajúce sa výroku, ktorým súd návrh v celom rozsahu zamietol, konkrétne v jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z nasledovných súm:

1/ zo sumy 948,87 Eur od 31.08.2010 do 17.03.2011, čo predstavuje sumu 358,77 Eur,
2/ zo sumy 898,87 Eur od 18.03.2011 do 18.05.2011, čo predstavuje sumu 105,89 Eur a 3/ zo sumy 798,87 Eur od 19.05.2011 do zaplatenia,

v tejto časti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/244/2013-43 zo dňa 10. novembra 2014 zrušuje a konanie v predmetnej časti zastavuje.

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/244/2013-43 zo dňa 10. novembra 2014 vo zvyšnej časti výroku, ktorým súd návrh zamietol a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 (v ďalšom texte už len „Nariadenie“) vydal bez pojednávania proti odporkyni rozsudok, ktorým ju zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny 798,80 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne z istiny 948,87 Eur od 31.08.2010 do 17.03.2011 v sume 472,07 Eur, z istiny 898,87 Eur od 18.03.2011 do 18.05.2011 v sume 139,33 Eur a 798,87 Eur od 19.05.2011 do zaplatenia a úroku z omeškania 6% ročne z istiny z istiny 948,87 Eur od 26.10.2010 do 17.03.2011, čo predstavuje sumu 22,37 Eur, zo sumy 898,87 Eur od 18.03.2011 do 18.05.2011, čo predstavuje sumu 9,19 Eur a zo sumy 798,87 Eur od 19.05.2011 do zaplatenia, a tiež na zaplatenie zmenkovej odmeny 3,16 Eur a trov právneho zastúpenia pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 47,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 132,74 Eur s DPH. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú

odporkyňa vystavila dňa 09.02.2010 na zmenkovú sumu 948,87 Eur, keď odporkyňa sa zároveň zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 31.08.2010. Vystaviteľka doposiaľ zaplatila 150,00 Eur, všetko na zmenkovú sumu. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia prvostupňový súd s poukazom na listinné dôkazy (spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10Er/691/2011, zmenku zo dňa 09.02.2010) so súčasou citáciou viacerých ustanovení nariadenia, smernice č. 93/13/EHS o nekalých v podmienkach spotrebiteľských zmluvách (v ďalšom texte už len „Smernica“), Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. (v ďalšom texte už len „zákon č. 191/1950 Sb.“), ako i ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. V prvom rade zdôraznil, že predmetom konania nemôže byť plnenie zo zmenky, takže súd sa jej platnosťou, či neplatnosťou nezaoberal. Ak by predmetom konania bolo plnenie zo zmenky, na konanie by bol príslušný Okresný súd Žilina v zmysle § 10 ods. 1, 2 písm. e) zák. č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov SR. Krajský súd v Žiline uznesením č. k.14Ncb/84/2013-27 zo dňa 05.08.2013 rozhodol, že na konanie je podľa článku 4 nariadenia príslušný Okresný súd Liptovský Mikuláš ako všeobecný súd odporcu, nakoľko ide o cezhraničný spor s nízkou hodnotou (do 2.000,00 Eur). Okresný súd preto posudzoval vec len z hľadiska platnosti zabezpečenia záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenkou a na prejednávanú vec aplikoval spotrebiteľské právo. V súlade s článkom 4 bod 4 Nariadenia prvostupňový súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Navrhovateľ napriek výzve súdu návrh na uplatnenie pohľadávky nedoplnil a neopravil, pričom o tomto procesnom dôsledku bol riadne zo strany okresného súdu poučený. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10Er/691/2011 mal súd preukázané, že zmenka priložená k návrhu na začatie konania bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, IČO : 35 807 598 (veriteľom) odporkyňi (dlžníčke). Výška úveru bola podľa úverovej zmluvy dohodnutá na 400,00 Eur, výška poplatku na 392,00 Eur. Odporkyňa ako dlžníčka mala celkovo vrátiť vyššie označenému veriteľovi sumu 792,00 Eur. Právna úprava platná v čase vystavenia zmenky (konkrétne ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 09.02.2010) zakazovala splnenie dlhu od spotrebiteľa alebo inej osoby zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytovaním úveru. Veriteľ mohol prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva, maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo v súdenom prípade predstavuje sumu 120,00 Eur (30% istiny z 400,00 Eur poskytnutého úveru). Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje návrhom právo na zaplatenie istiny 798,87 Eur, ako aj zmenkový úrok a úrok, hoci podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia má veriteľ zákaz zmenku prijať a povinnosť kedykoľvek ju na požiadanie vydať dlžníkovi, čo platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Pre neplatnosť dohodnutého zabezpečenia záväzku z dôvodu jeho rozporu so zákonom, potom súd nemohol žalobe vyhovieť ani sčasti, tento dôvod bol aj dôvodom zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia v exekučnom konaní začatého na návrh pôvodného veriteľa (POHOTOVOSTĚ, s.r.o.). V závere svojho odôvodnenia okresný súd zdôraznil, že pri zmenke ako cennom papieri treba striktno rozlišovať neplatnosť zmenky pre nesplnenie podmienok podľa Zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Sb. od neplatnosti dojednaní o vystavení a vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľských právnych vzťahov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Uviedol, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a postupom súdu mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom ako aj skutočnosť, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podstata rozsiahleho odvolania navrhovateľa spočívala v tvrdení, že požiadavka okresného súdu na doplnenie návrhu bola irelevantná, čo navrhovateľ vysvetlil vo svojej odpovedi na výzvu súdu. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a pokiaľ sa okresný súd nezaoberal jednotlivými ustanoveniami zákona č. 191/1950 Sb., odignoroval predmet sporu. Odvolateľ tiež nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že tento bol v konaní oprávnený z úradnej činnosti skúmať, či sa v danej veci jedná o spotrebiteľský vzťah. Keďže súd v tomto smere neuviedol žiadne konkrétne argumenty, jeho rozhodnutie považuje odvolateľ za arbitrálne a nepreskúmateľné. Skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným

majiteľom zmenky a odporkyňou v predmetnom konaní netvrdil, a preto nebol v tomto smere nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb., z ktorého vyplýva, že odporca nie je vo všeobecnosti oprávnený kauzálné námietky voči majiteľovi zmenky. Odporca podľa označeného ustanovenia síce môže vzniesť určité námietky, ale dôkazné bremeno je na ňom. V prejednávanej veci odporkyňa žiadne námietky nevzniesla, okresný súd preto nebol legitimovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporkyňu. Súd prvého stupňa v rozpore s označeným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (úverovou zmluvou, exekučným spisom), ktoré dokazovanie účastníci sporu nenavrhovali. Ak navrhovateľ v konaní predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, súd mal o jeho nárokoch rozhodnúť len z tohto ním predloženého dôkazu. Odporkyňa mohla na základe článku 5 ods. 3, 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke; ak tak neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté. V súvislosti s právnym posudzovaním zmenky a nárokov z tohto cenného papiera, navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp. zn. 25Cdo/1839/2000, podľa ktorého zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Nakoľko zmenkový záväzok je priamy, bezprostredný, nesporný, abstraktný, samostatný a celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky, súd nemôže od navrhovateľa požadovať, aby preukázal vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom. Navrhovateľ poukázal aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. (ktorým sa obsahovo prebral článok 17 Ženevského dohovoru o jednotnom zmenkovom zákone), ktorý zakotvuje zásadu zmenkového práva v tom smere, že dlžník zo zmenky v zásade nemôže vznášať určité námietky následnému majiteľovi zmenky. V závere svojho odvolania navrhovateľ citoval pasáže z viacerých rozhodnutí odvolacích súdov (Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici).

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Napadnuté rozhodnutie prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 08.12.2014, ktorý v čase odvolacieho konania následným podaním zo dňa 17.12.2015, ktoré došlo na okresný súd 21.12.2015 zobral svoj návrh na začatie konania v časti žalobou uplatňovaného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Odporkyňa s týmto dispozitívnym úkonom navrhovateľa vyslovila súhlas.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V predmetnej veci vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť po tom, ako súd prvého stupňa dňa 10.11.2015 na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým jeho žalobu zamietol a odporkyňa ako účastníčke úspešnej v konaní náhradu trov konania nepriznal. Toto jeho rozhodnutie doposiaľ ešte nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na to, že odporkyňa vyslovila súhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania, odvolací súd postupom v zmysle ust. § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania v predmetnej časti zo strany navrhovateľa, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie vo veci zastavil.

Následne odvolací súd rozhodoval o odvolaní navrhovateľa týkajúcom sa zvyšnej časti nároku uplatneného žalobou.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f) s prihliadnutím na ust. § 212 ods. 3 O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov :

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva A). Okresný súd podľa článku 4 ods. 4 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva B) vyzval navrhovateľa, aby v

lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnil návrh na uplatnenie pohľadávky a uviedol : 1/ na základe akých skutkových okolností bola zmenka vystaviteľom vystavená, na základe akého právneho titulu a akých skutkových okolností vznikol odporokyni záväzok 798,87 Eur, ktorý bol zabezpečený vystavenou zmenkou, 2/ špecifikujte zmenkovú istinu s uvedením jej položiek, pri každej uviesť výšku, dátum a právny dôvod vzniku, 3/ odôvodnite počiatok uplatneného 6% úroku zo zmenkovej istiny, 4/ predložte príslušné listinné dôkazy.

Navrhovateľ v stanovenej lehote na uvedenú výzvu reagoval písomnou odpoveďou z dňa 11.06.2014, v ktorej uviedol, že súdu poskytol dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, jeho nároky vyplývajú z platnej zmenky. Poznamenal, že predmetom konania je výlučne zmenka, na ktorej je uvedená zmenková suma. Zdôraznil, že táto suma nepozostáva zo žiadnych položiek, akékoľvek delenie zmenkovej sumy nemá podklad či oporu v samotnej zmenke. Uplatnenie 6% úroku zo zmenkovej sumy odôvodnil ust. § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb.

Okresný súd uznesením zo dňa 06.10.2014 oznámil, že dňa 10.11.2014 o 12.30 hod. bude bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.) verejne vyhlásený rozsudok. Zo zápisnice z verejného vyhlásenia rozsudku zo dňa 10.11.2014 vyplýva, že okresný súd v stanovenom čase vyhlásil v predmetnej veci rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a odporokyni náhradu trov konania nepriznal. Dôvody uviedol v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorých podstata je uvedená v tomto uznesení odvolacieho súdu.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a s prihliadnutím na jednotlivé ustanovenia a nariadenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebol prvostupňovým súdom pred vydaním napadnutého rozsudku dodržaný procesný postup v zmysle nariadenia, eventuálne vysvetlené, prečo nepovažoval za nutné tento postup dodržať a tiež k záveru o nepreskúmateľnosti dôvodov napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec v merite prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný.

Čo sa týka procesného postupu súdu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, článok 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 ukladá súdu (tribunálu) vyplniť časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručiť odporcovi spôsobom uvedeným v článku 13 nariadenia. Odporcovi následne plynie lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov (článok 5 bod 3 nariadenia). Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1 nariadenia buď vydať rozsudok alebo a/ vyžiadať si od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky, b/ vykonať dôkazy v súlade s článkom 9, c/ predvolať strany na pojednávanie. V prípade, že dotknutá strana nedoručí súdu odpoveď podľa článku 5 bod 3 alebo 6, súd vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke (článok 7 bod 3 nariadenia). V prejednávanej veci prvostupňový súd nepostupoval v zmysle ustanovení Nariadenia uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Zo spisového materiálu totiž nevyplýva, že by okresný súd pred vydaním napadnutého rozsudku vyplnil časť I tlačiva C na odpoveď a toto spolu s kópiou tlačiva A (návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky) s podpornými dokumentmi doručil odporokyni spôsobom uvedeným v článku 13 nariadenia. Súd I. stupňa potom, ako mu navrhovateľ oznámil, že nemá v čom návrh na uplatnenie pohľadávky dopĺňovať, ihneď pristúpil k vydaniu uznesenia o oznámení termínu verejného vyhlásenia rozsudku a jeho zverejnenia na internete. Prvostupňový súd ani v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku nevysvetlil, z akých dôvodov nepovažoval za nutné dodržať procesný postup podľa článku 5 bod 2 a nasl. Nariadenia.

Okrem toho odvolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti a nepresvedčivosti napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec meritorne prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný. Tento svoj záver opätovne konštatoval i v písomnom vyhotovení rozsudku na jeho strane 5, no napriek tomu v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku neuviedol, prečo návrh nezamietol z dôvodu jeho nedoplnenia navrhovateľom (ktorý postup umožňoval článok 4 bod 4 nariadenia). Ak okresný súd svoj názor v tomto smere zmenil (tzn. považoval návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky za úplný), mal túto okolnosť uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. V tomto smere je odvolateľ v dôsledku nepresvedčivého odôvodnenia rozsudku okresného súdu stále v neistote ohľadne skutočností, či jeho návrh na uplatnenie pohľadávky je úplný alebo nie.

Za nesprávny považuje odvolací súd aj postup okresného súdu, ktorý v súdnej veci meritorne rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Hoci z článku 5 ods. 1 Nariadenia vyplýva, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je v zásade písomné, súd alebo tribunál má možnosť nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje

za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán, (ktorú žiadosť môže súd alebo tribunál, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania). Ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. aplikované okresným súdom v tejto veci bolo zaradené do Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť (nie povinnosť) rozhodovať v drobných sporoch aj bez nariadenia pojednávania a zároveň nemusia byť naplnené predpoklady pre rozhodnutie súdu bez pojednávania uvedené v ust. § 115a ods. 1 O.s.p. Nie vždy však rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania prichádza do úvahy. Základom pre rozhodnutie súdu v takomto prípade sú zhodné (nespochybné) listinné dôkazy predložené účastníkmi konania. V prípade akýchkoľvek pochybností rozsudok bez nariadenia pojednávania nie je možné vydať. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle ust. § 120 a nasl. O.s.p. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Skutkový stav môže teda súd ustáliť len z listinných dôkazov predložených niektorým z účastníkov a je vylúčené, aby jeho rozhodnutie bolo založené na listine, resp. inom dôkaze, ktorý účastníci nepredložili.

Aktuálne znenie ust. § 129 ods. 1 O.s.p. uvádza, že dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí ak súd vo veci nenariaduje pojednávanie alebo ak listina bola všetkým účastníkom doručená alebo ak listina alebo jej obsah nebola protistranou spochybnená. Odvolací súd poukazuje na nedokonalosť právnej úpravy v tomto zákonom ustanovení, ktorá však nemôže ísť na úkor princípu ústnosti a priamosti súdneho konania, najmä článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a aby sa v jeho prítomnosti mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Je neprípustné, aby sa účastník o obsahu listinného dôkazu dozvedel až z písomného vyhotovenia rozsudku, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že exekučný spis ako dôkaz, ktorý je obsahom spisového materiálu, nebol (a samozrejme ani nemohol byť) účastníkom doručovaný, v dôsledku čoho (logicky) tieto listiny, ani ich obsah nemohli byť protistranou v konaní spochybnené.

Rozhodnutie okresného súdu v prejednávanej veci však vychádzalo i z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10Er/691/2011, ktorý si súd pripojil ku spisu týkajúceho sa prejednávanej veci, a o ktorom ani jeden z účastníkov ku dňu vyhlásenia rozsudku nemal vedomosť.

Pokiaľ okresný súd v prejednávanej veci nenariadil pojednávanie, nemohol ani vykonať dokazovanie spôsobom stanoveným zákonom, t.j. prečítaním listinného dôkazu alebo jeho časti alebo oznámením jeho obsahu, ktoré možno vykonať iba podľa zásad uvedených v ust. § 120 a nasl. O.s.p. na pojednávaní. Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nemohol preto vychádzať z obsahu exekučného spisu, ktorý nebol súčasťou listín predložených navrhovateľom spolu s podaním žaloby, pričom takýto dôkaz nebol ani obsahom podania odporkyne (ktorá sa vo veci ani nevyjadrila a nijako nespochybnila skutkové tvrdenia navrhovateľa uvedené v žalobe, keďže žaloba spolu s prílohami jej bola súdom doručená až dňa 05.12.2014 spolu s rozsudkom).

V dôsledku toho skutkové zistenia, z ktorých prvostupňový súd vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej, boli získané postupom, ktorý nebol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

Okresný súd tak konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a takýmto postupom okresného súdu bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd už nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho opravnom prostriedku.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd primárne bude postupovať podľa článku 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, a to tak, že vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručí odporkyni spôsobom uvedeným v článku 13 nariadenia. Odporkyni následne bude plynúť lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov v zmysle článku 5 bod 3 nariadenia. Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1 nariadenia postupovať

spôsobmi tam uvedenými. V prípade, ak chce súd v konaní vykonať dôkazy, ktoré v konaní nenavrhol ani jedna z procesných strán a ktorý im nebol (prípadne nemohol byť) súdom doručený, je potrebné, aby nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré účastníkov riadne predvolá a vykoná dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O.s.p. a po vykonanom dokazovaní vydá meritórne rozhodnutie vo veci samej. Pri svojom meritórnom rozhodnutí bude prvostupňový súd vychádzať i zo spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 publikovaného pod č. Cpj 93/2015, ktoré sa vzťahuje aj na prejednávanú vec. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách prvostupňového konania a v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.